

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות וישלח - וישב תשפ"ג ♦ עלון מס': 103

השגחה שבועית

זה לא משנה מה אתן, זאת המציאות

אב ובנו גרו יחדיו, והקשר ביניהם הלך והתחזק. אהבה עזה שררה ביניהם. עברו שנים, בהן עבר הבן להתגורר במקום מרוחק. הבן התגעגע לאבא, והאב לבנו. השניים התקשרו זה לזה מדי יום, מבלי שיוכלו לשכוח אחד מהשני, אף לא ליום אחד.

זה היה צפוי: האב הלך לבית עולמו בשיבה טובה, והבן המתגעגע גילה להפתעתו, שגעגועיו הולכים ופוחתים. זכרונו של אביו הולך ונעשה עמום, הלב כבר אינו משתוקק אליו כל כך, ועניינים אחרים מעסיקים את מוחו ואת לבו, כפי שאמרו בגמרא: "גזרה על המת שישתכח מהלב".

איך מתקיימת גזרה זו?

מסביר בעל ההפלאה בספרו פנים יפות (וישב): כתוב (משלי כז) "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם". כאשר אדם מביט במים, הוא רואה את דמותו המשתקפת בהם. אם הוא יחייך, גם הדמות שבמים תחייך. כך האדם, אם לבו טוב עם חברו, גם לבו של החבר טוב עמו.

כאשר האב עלה למרום, געגועי האהבה שלו נפסקו. נכון שהאבא מתפלל עליו משמים, אבל אין אלו רחמי האב שהיו בעולם הזה, ולכן גם הבן מצדו שכח את הגעגועים.

כך לגבי אבא בשר ודם. אולם אבינו שבשמים הוא "מלך חי וקים", עליו אומר דוד המלך: "צמאה נפשי לאלוקים לקל חי". געגועיו אלינו חיים ותקפים בכל עת, ובלשון ה"פנים יפות": "אהבת הקדוש ברוך הוא לישראל היא תמידית, על כן היא מעוררת את ישראל לאהוב את השם יתברך". ובהמשך דבריו, "הקב"ה הוא חי וקים, והוא זוכר אותם ומצפה לראותם, על כן הוא מעורר אהבתו אלינו".

אבינו שבשמים מצפה לנו, מתגעגע אלינו, אוהב אותנו וחפץ בנו, ואין שום דבר בעולם שישנה את המציאות הזאת.

אם כך - עלול יהודי לשאול - למה אני לא מרגיש את זה? זה מפני שמישהו מפריע לך. תארו לכם חברים טובים, שכל אחד מהם אוהב את השני אהבת נפש.

יום אחד ניגש מחרחר ריב לאחד מהם ואומר לו, דע לך שהשני לא אוהב אותך, הוא מדבר עליך רעות!

החצוף הזה יכול לקלקל הכול, ורק אם האדם יתגבר ויזיז אותו, הוא ירגיש את האהבה.

זה מה שקורה כשלא מרגישים את אהבת הש"ת אלינו. זאת לא המציאות, זה היצר שעליו אומר רבי שלמה מקארלין, "היצר הרע הגדול ביותר הוא, ששוכח האדם שהוא בן מלך".

האמת היא, כי הקב"ה הוא אבינו, אנחנו בניו, ואהבתו עזה ואיתנה תמיד-תמיד. בואו נזכור את זה, נאחז בו, נתחמם עם זה. הקב"ה מחכה לנו, הוא רוצה בנו, והוא אוהב אותנו בכל מצב, בכל מקום ובכל זמן.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

הרחוק ביותר הוא הקובע

שמו הוא לבדו הכוח היחיד שעשה, עושה ויעשה לכל המעשים, והוא ית' תחילת ההשתלשלות של כל דבר, והוא זה שדואג שחפצו יעשה, ורק ממנו אפשר לבקש שהגזרה תבטל, או שהישועה תתממש - ההתעסקות שלו בכל עניין היא הרבה יותר רגועה. הוא עושה את הנדרש ממנו בנחת ובלי בהלה, וזוכר להתפלל ולבקש מהבורא יתברך שיצליח דרכו, ומודה לו בכל לב כשרואה שהגיע למטרתו. כך גם להיפך: כאשר דבר אינו מצליח, הוא אינו כועס על כל העולם, הוא יודע שהכול ממנו יתברך, ואומר מעומק לבו 'אם זו לטובה'. הוא מקיים הלכה למעשה: 'לעולם יהא אדם רגיל לומר כל מה דעביד רחמנא לטב עביד'.

יהודי הולך ביום חמישי לקנות מצרכים לכבוד שבת קודש. הוא יודע שיש לו בכיסו מאתיים ש"ח, והוא ממלא עגלה בהתאם. אך כשמגיע לקופה, מתברר שהסכף נעלם. מתי זה קרה? האם כשרצה לתת שקל לצדקה, וגם השטר נשלף בטעות ונפל? האם כשהתכוף לשרוך את נעליו? אין לדעת.

מה יעשה היהודי? אם עדיין לא למד ביטחון, הוא עסוק בלחש אשמים, כועס על כולם ומתחיל לזהות כל מיני מבטים נסתרים שאנשים שלחו לכיסו. וכמובן מאשים את מי שלא תפר לו את הכיס, וזועק חמס נגד נהג האוטובוס שהביא אותו לכאן היום, ובגללו זה קרה.

לעומתו, מי שזכה ללמוד ביטחון מתייחס לגמרי אחרת. הוא זוכר שאדון העולם הוא עילת העילות, ומבין שיש כאן טובה גדולה: אולי נחסך ממנו צער אחר? אולי יש כאן תיקון שאין לו מושג מהו? האר"י הקדוש לא נמצא כאן, כדי לספר לו איך ברגעים אלו מגיע לתיקונו עניין מסוים, אבל זה לא משנה. הוא מאמין שהאבא הטוב שבשמים סידר את זה בצורה הטובה ביותר!

בורא כל העולמים, שהוא הסיבה הרחוקה ביותר - הוא הקובע ביותר. בו נבטח, אליו נייחל, עליו נסמוך וממנו ניושע, בישועה הקרובה לבוא אמן סלה.

(מתוך שיעורים 276-277 בשער הביטחון. לשמיעת השיעור הקישור 4 לאזור בחירת השפה. או בחיוב ישיר 023011904)

יענקל'ה יושב ליד הצלחת, והוא מלא בשבח ותהילה לאוכל הטוב. דג יקר ומשובח, כמה שאתה מיטיב עמי, כמה שאני אוהב אותך! כך הוא מהלל את הבטטה ואת הבצל, את המלח ואת הפלפל, וכל מי ששומע אותו, מבין שנשתבשה עליו דעתו. איך הוא מייחס רגשות ורצונות למאכלים דוממים? הרי האוכל לא בחר להופיע בצלחתו. הרי היתה כאן שרשרת שלמה של אנשים ופעולות, שגרמו לתוצאה הסופית.

חיימק'ה יושב במסעדה ונהנה מהמרק. הוא מודה למלצר על המרק. עונה לו המלצר: לא אני עבדתי על האוכל, תן תודה לטבח. הוא מודה לטבח, והטבח אומר לו, הטעם המיוחד של המרק הוא טעם הירקות, ולכן תן תודה לבעל חנות הירקות. הוא הולך להודות למוכר הירקות, וזה אומר, תן תודה לחקלאי. הוא מגיע לחקלאי להודות לו, וזה אומר, לולא הגשם, עמלי היה לריק. תן תודה לבורא עולם!

בכל סוג של הנאה, תועלת או נזק, יש שרשרת אותה מתאר רבינו. רבינו נותן משל לעבו, שהמלך רצה להענישו. כיצד יגיע העונש אל העבד? המלך יצווה לשר, והשר לשוטר, והשוטר לסרדיוט והסרדיוט לנוגשים, ואלו עושים זאת בפועל על ידי הכלים שבידיהם.

מי הוא זה שאפשר להשפיע עליו להמעיט מעוצמת העונש? לכלים אין כל רצון מצד עצמם. רק לנוגשים יש איזה כוח, ולסרדיוט יותר, ולשוטר יותר, וכן הלאה עד המלך שכווח גדול משל כולם: שהרי אם ירצה הוא ימחל לעבו, וכל השרשרת הבאה אחריו תיעצר.

לפי זה, אנו מבינים שבכל עניין, ככל שהסיבה קרובה יותר אלינו, כך כוחה חלש יותר, וככל שהסיבה רחוקה, כך כוחה גדול יותר. והבורא יתעלה אשר הוא תכלית העילות, ברוחק מן המעוללים, ראוי לבטוח בו ולסמוך עליו, לחזק יכולתו על תועלתם ונזקם. כך מלמדנו רבינו בפרק ז'.

ידיעה כזאת משנה חיים! מי שזוכה להכרה עמוקה במציאות הזאת, שהבורא יתברך

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מלונדון - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

ארבע דקות לשש

מספר אברך צעיר מפתח תקוה: בשעה טובה, בסייעתא דשמיא מרובה, מצאתי דירה לקנייה. זו דירה במיקום טוב ובמחיר טוב, ואפילו הגעתי ליועץ משכנתאות שעשה עבודה נהדרת, והגיש לי הצעה עם הריביות הכי נמוכות שניתכנה. משלב זה ואילך, אנו יוצאים למסע בירוקרטי מייגע ומלחץ, שכן ההצעה המדוברת תקפה לשלושה שבועות בלבד. אם לא אוציא את המשכנתא עד סוף תקופה זאת, שוב לא אוכל לממש את ההצעה הנוכחית, ואצטרך לקחת הצעה חדשה, שתהיה יקרה בהרבה יותר, כ-300 שקל יותר לחודש למשך שנים.

אותם שלושה שבועות, הם גם שלושת השבועות העמוסים ביותר בשנה: באמצע חודש תשרי. הם מסתיימים ביום ראשון שאחרי סוכות. כל זה עדיין לא מלחץ כל כך, כמו העובדה שהדירה הנקנית נבנתה על ידי קבוצת רכישה, ולכן עורך הדין שמלווה את הקנייה, צריך לבקש את המסמך מעורך הדין של קבוצת הרכישה. זה ארך המון זמן. בקושי הצלחנו להשיג את עורך הדין, וכאשר כבר הצלחנו להשיג אותו, הוא לא היה פנוי לזה. אחרי השבת-חג-שבת-חג, הוא היה עמוס למעלה ראש.

מה לא ניסיתי לעשות?! דיברתי עם זה ודחפתי מפה, ובשלב כלשהו תפסתי את עצמי. יש בורא עולם והוא מנהל את הכול. תן לו לסדר לך מה שאתה צריך. אמרתי לאשתי, שמצאתי משהו שיש לו קשרים גם עם הבנק וגם עם עורכי הדין, והוא הבטיח שיסדר לנו כל מה שצריך, ושמיסמום הוא ישלם את הפער בין הצעות המשכנתא, אם לא נצליח לממש את ההצעה הנוכחית.

היא הבינה מיד שה'מישהו' זה בורא עולם בכבודו ובעצמו, ושנינו נרגענו. הרווח הראשון שהשגתי מאז שמצאתי את הקב"ה היה, שבילילה ישנתי טוב, אחרי כמה לילות שבהם לא הצלחתי לעשות זאת מרוב לחץ.

ביום חמישי הגיע המסמך מעורך הדין של קבוצת הרכישה, וביום ראשון בשעה שתיים עשרה, הודיע לי עורך הדין שאצלו עשינו את החוזה, שהכול מוכן. אפשר לבוא לקחת את התיק וללכת לחתום בבנק.

אני לא רוקד עם ההודעה הזאת, כי עורך הדין הממוקם הרחק מעירי, אינו מציע לי שירות משלוחים מהיר. אני צריך להגיע אליו ולקחת הכול, ומשם לרוץ לבנק שסוגר את שערי בשעה אחת בצהריים. אין שום סיכוי שבעולם שאספיק. ובאמת אני לא מספיק, אולם ה' שולח לנו ישועה מכיוון לא צפוי בכלל - אני מנסה להתקשר לבנק, כדי לראות אולי בכל זאת יכניסו אותנו, ואז מתברר שהפקיד שהתחיל אתנו את התהליך, אינו נמצא היום. הוא יבוא רק מחר, ובאישור מיוחד מוכנים להאריך לי את התקופה ביום נוסף, כדי שנוכל לסיים את התהליך עם הפקיד שאיתו התחלנו אותו.

קיבלנו יום של חסד.

למחרת אני יוצא למסע ההיסטורי, לקחת את המסמכים בשביל לסיים את התהליך בבנק. לשם כך אני מחפש רכב בשכירות. חברת ההשכרה דורשת לראות את רישיון הנהיגה שלי, ואז הם מגלים שתוקפו פג לפני כמה ימים. חוקית זה בסדר, אבל לא כדי לשכור רכב. אני מתקשר לחברה אחרת, שבעבר כבר שכרתי אצלם רכב, ורשום אצלם שיש לי רישיון נהיגה. אך אפס, כל הרכבים שלהם תפוסים. גם המשכירים ב'שחור' - כולם תפוסים, ממש אצבע אלוקים.

אני מזמין דרייבר, והוא לוקח אותי לעורך הדין. שם אני לוקח את מה שצריך, והתחנה הבאה היא הבנק.

בשעה ארבע ורבע אני מחכה לאוטובוס, והוא פשוט לא מגיע. מתקשר להתעדכן, ושומע שהאוטובוס הבא יגיע בחמש, זאת בשעה שהתור שלנו הוא בחמש ורבע. לא שייך לאחור אותו, הרי גם זה יום של חסד אחרי תקופת האישור להצעת המשכנתא.

אין לי ברירה. שוב אני מזמין דרייבר. הרכב שלו חדש, אבל כבר בתחילת הדרך המנוע מתחמם יותר מדי, והוא לא יכול להמשיך. אני מזמין נהג חדש, ומבין שקלושים הסיכויים להספיק את הבנק פתוח היום. ברוך ה' שבכל התקלות האלה, זכרתי כי יש לנו 'מישהו' שברשותו כל הקשרים הדרושים, והוא הולך לסדר לי את הכול. זה נתן לי כל הזמן את תחושת הרוע. בסופו של דבר, אנו מגיעים לבנק ארבע דקות לפני השעה שש - שעת הסגירה. מה אפשר להספיק בארבע דקות?! - הכול!

על דעת המקום

כבר כמה שנים שאני לומד עם חברי יחד בכלל. הכולל מרוחק מביתו של חברי, ולכן הוא נוסע אליו באוטובוס ציבורי, עליו הוא עולה בכל יום באותה השעה. היום הוא הגיע לכולל נרגש ביותר. ראיתי עליו שהוא נסער, ושאלתי אותו, "מה קרה?" וכך סיפר לי:

מדי יום אני נוסע עם אותו הנהג, ותמיד מתיישב במושב הראשון שמאחורי הנהג. אני מעדיף את המושב הזה, כיוון שכך ביכולתי לשמור על עיני, ללא צורך לשוטט במבטי אחר מקום פנוי בפנים האוטובוס, ומבלי שיקרה שאישה תשב לפני. היום הרים עלי הנהג הקבוע את קולו, וקרא לעברי, "למה זה? איך זה קורה? תסביר לי אחת ולתמיד."

"מה קרה?" שאלתי, תוך כדי שאני מתיישב במקומי הקבוע. "יש בעיה כלשהי?"

"אין שום בעיה. אני רק רוצה להבין - איך אתה עושה את זה?" "מה בדיוק אני אמור לעשות?"

"תראה, אני נהג בקו הזה כבר כמה שנים, ותמיד, אבל תמיד, אתה יושב במקום שמאחורי. מה נראה לך, שאנשים אחרים אף פעם לא יושבים על המושב הזה? אלא שבכל פעם, לפני שאתה עולה המקום הזה מתפנה. או שהיושב עליו יורד מהאוטובוס, או שהוא עובר למקום אחר. אני פשוט נדהם מזה. זה לא אמיתי. המושב הראשון מתפנה במיוחד עבורך בכל יום!"

הייתי בהלם. לא עלה בדעתי שהקב"ה מסדר עבורי מהלכים שלמים, כדי שאוכל לשבת במושב הקבוע.

"אני מתפלל על זה", אמרתי לנהג. "בכל יום לפני שאני יוצא מזהבית, אני מתפלל להשם שיעזור לי לשמור על הקדושה, ושאצליח לשמור על עיני ממראות אסורים. זה כולל גם שיהיה לי מקום טוב באוטובוס."

"ככה?!"

"כן, אני מדבר אתו כמו ילד שמדבר עם אבא שלו. אני מבקש ממנו שיעזור לי להתנהג כמו שהוא רוצה."

"אתם החרדים... ארך לו זמן לעכל את מה שאני אומר. החרדים האלו, שמעתי אותו אומר לעצמו. ראיתי את הניצוץ המעריך שבעיניו. "כבר חשבתי שזה איזה כישוף או משהו", אמר לי הנהג, "ואתה אומר שאתה פשוט מתפלל."

"כן, פשוט."

עכשיו אתה מבין - מסיים חברי את הסיפור - למה אני כל כך נרגש? בן אדם מתפלל בכל יום, ופתאום הוא נוכח לדעת שהתפילה שלו נשמעת! פתאום נודע לי שהקב"ה משדר מערכות בשבילי, ומארגן לי בכל בוקר מחדש את המקום הקבוע, שבו אוכל לשמור על עיני, ואנוכי לא ידעתי...

(יום שלישי פרשת תולדות תשפ"ג, לילה, אידיש, סיפור 2, מס' סיפור 31382. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחור בחירת השפה.)

ושיננתם - ושנתתם

לי ולידידי, יש קביעות ללימוד בחברותא מדי ערב. במוצאי שבת פרשת וירא, התקשרתי לחברותא שלי אחרי השיעור בדף היומי,

אוצר מלא של סיפורי השגחה וחיזוקי בטחון - מחכים לכם בהיכל אחד!!!!

ההיכל המרכזי של קו השגחה פרטית

סיפורים שיעורים שירים ועוד ועוד...
חיזוקים יומיים מאלפים שאלות ותשובות

תוך כמה רגעים אנחנו נפגשים עם הפקיד, והוא מחתים אותנו על כל מה שצריך. המשכנתא אושרה. בזמן!!!

הודו להשם כי טוב!!!

אני מרגיש שכל התקלות האלה שהיו לי, היו כדי להדגיש לי כמה חשוב להודות על כל שלב ועל כל דבר. שגם בהסתרה יש להתבונן בחסדי השם, וששום דבר לא מובן מאליו. רק ה' מנהיג את העולם, וכל המערכות קשורות אליו. הוא מושיע ועוזר גם כשנראה שהכול מסתבך. הוא מושיע ועוזר גם כשנראה שהכול מסתדר. כי ממש הכול.

(יום חמישי פרשת וירא תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 30658. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

הבת של הברון רוטשילד

הגאון ר' ישראל בראג שליט"א, ראש ישיבת תפארת אביגדור, נכדו של הרב אביגדור מילר זצ"ל, מספר סיפור נפלא:

באחד הימים מתקשרת אלי אישה מקרית ספר, ותושבת חו"ל לשעבר. היא שופכת בפני את מר לבנה: היא זכתה בזכות הגדולה להיות אשת חבר. בעלה יושב על התורה ועל העבודה, מסור כולו לעבודת הבורא, והיא לקחה על עצמה את עול הפרנסה. הם חיים בחיטון ומסתדרים יפה באופן כללי, אך הנה, הם נקלעו לחוב של חמישה עשר אלף דולר. היא לא רצתה שבעלה יעזוב את הלימוד, ולכן לקחה על עצמה עבודה נוספת במטרה להחזיר את החוב.

"אני לא יכולה להמשיך כך", היא בכתה, "אני מרגישה שהעבודה הזאת מבזה אותי. אני כבר לא מסוגלת להמשיך בה, אבל אני מוכרחה לשלם את החוב שמעיק על חיינו. שבעת אלפים דולרים כבר שילמנו, ועכשיו נותר לנו לשלם שמונת אלפים דולר. חשבתי שאולי נמכור את הדירה ונקנה אחרת בעיר מרוחקת, ומהפרש נשלם את החוב. מה הרב אומר על זה?"

אמרתי לה, "את יודעת מה עשית? עשית עוול לקב"ה. את חושבת שאת עושה מסירות נפש גדולה, והולכת ומתבזה בעבודה שלא מתאימה לך, אבל לא זה מה שנדרש ממך."

היא לא הבינה מה אני רוצה, ולמה יגיעה כה נוראה של אישה צדקנית, נחשבת לעוול. הסברתי לה: "תארי לעצמך שאת הבת של הברון רוטשילד, ונקלעת לחוב של חמישה עשר אלף דולר. והנה את הולכת ועובדת בעבודה קשה, שלא מתאימה לבת של רוטשילד. איך הוא יגיב כשהוא ישמע, שהבת שלו כל כך סבלה, ולא באה לבקש עזרה? וכי הוא היה מרשה לך לעשות דבר כזה?! הוא היה מוציא מהכיס שלו ונותן לך הכול, ובלבד שלא תתבזי. מה זה בשבילו חמישה עשר אלף? זה כמו חצי שקל אצל אדם מעשיר."

הקב"ה הוא אבא שלך, והוא העשיר הגדול יותר מכל העשירים. חסרים לך עכשיו שמונת אלפים דולר? בשבילו זה כלום! תבקשי ממנו והוא יתן לך."

"אז מה הרב אומר שאעשה?"

"יתכנסו לחדר, תיגשי לאבא שלך שבשמים ותגידי מעומק הלב: 'אבא, אני חוזרת אליך. סליחה שלא באתי עד עכשיו. הנה הגעתי'. דבר ראשון, תני תודה לקב"ה על שזכית ברחמי הגדולים להינשא לבעל תלמיד חכם. תגידי שאת רוצה מאוד שהוא ימשיך ויתמיד בלימודו, ואת בטוחה שהוא יכול לעזור לך ולשלוח לך שמונה אלף דולר. תגידי: 'ה', אתה כול יכול, ויש לך הכול. תכסה לי את החוב! ככה תדברי, בפשטות גמורה, ותסירי מעליך את העול הזה לגמרי!!!"

לסיום אמרתי לה, "ואני מבקש ממך, שכשתבוא הישועה, תתקשרי לספר לי". עברו שבועיים, והטלפון הצפוי הגיע. ומעשה הישועה מפעים, עם מסר בפני עצמו: "לפני הרבה זמן היה לי קשר עם עסקן כלשהו, שמשיג כל מיני מענקים לילדים בעלי אזרחות אמריקאית. עכשיו הוא התקשר אלי, ואמר לי שהשיג עבורי סכום של שלושת אלפים דולר, שזהו סכום גדול בהרבה ממה שציפינו לו. אלא שהוא עשה רמייה כלשהי, כדי שאקבל את הכסף. אמרתי לו שלא התכוונתי שירמה, ושאלתי רב אם מותר לי לקחת את הכסף. הרב אמר: 'לא, אל תיקחי את הכסף. גזל עכו"ם אסור, וכאן יש חשש גזל עכו"ם, ולכן עליך להחזיר את הכסף'. אמרתי לאותו עסקן שיחזיר את הכסף, ימלא טופס מתאים ויתחיל את התהליך מההתחלה. כעבור זמן קצר הוא קיבל הודעה, שלאחר שהחזרתי את הכסף הם בדקו שוב, וגילו חוב ישן שחייבים לי. כך שמגיעים לי... שמונת אלפים דולר!"

מסיים ראש הישיבה: התרגשתי מאוד, ואמרתי לה: "ברוך ה'! רק מבקשים מאבא והוא נותן. קחי לך את זה ככלל בחיים: בכל פעם שמשוהו מציק, בכל הזדמנות שיש לך צורך או חוב, תדברי אתו ותבקשי ממנו שישלח לך. תשימי את זה עליו, שהוא יטפל בזה. תלכי עם אבא לכל מקום, וממנו תראי נפלאות!"

(הבטחון היומי, יום רביעי, פרשת תולדות תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישו 0-2 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישר 023011905)

והזמנתי אותו לבוא ללמוד אתי, כדרכנו. השעה כבר היתה עשר בלילה, והוא ענה לי: "אני עייף, ורוצה ללכת לישון". באותו ערב התבטלה הקביעות שלנו, וזה היה לי חבל מאוד.

למחרת מספר לי ידידי, מה באמת הוא רצה לעשות אתמול. במוצאי שבת לא היה לו כוח בשביל ללמוד, אבל בשביל עניינים אחרים כן היה לו כוח. הוא סופר סת"ם, ורצה באותו זמן לכתוב מזוזה.

הוא ישב וכתב מזוזה שלמה, וכשהוא מלא בסיפוק על ההספק, הוא עובר על הכתוב ומגלה טעות חמורה: במקום לכתוב "ושנתם", הוא כתב "ושנתתם".

ההלכה היא שכאשר יש טעות, יש למחוק את הטעות ואת כל מה שנכתב אחריה, ולכתוב שוב מאותו המקום, כיון שהכתיבה חייבת להיות לפי הסדר. יוצא שחלק גדול מהזמן שהשקיע בכתיבת המזוזה הלך לריק, כיוון שעליו לשבת ולכתוב שוב מהטעות ואילך. "אתה רואה כמה הקב"ה אוהב אותי?" התלהב חברי סופר הסת"ם, "אני שיניתי מנוהגי הקבוע ללמוד אתך בחברותא, ואמרתי לך שברצוני לישון - שלח לי ה' סימן משמים, שהיושינתם' השתנתה והתחלפה ב'ושנתתם', מלשון שינה".

נראה שדווקא חוסר ההצלחה בכתיבת המזוזה, היא-היא ההצלחה הגדולה, לקבל הארה כל כך נפלאה על חשיבות שעה של לימוד תורה.

(יום רביעי פרשת תולדות תשפ"ג, צהריים, סיפור 1, מס' סיפור 30913. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

חמישים יותר או פחות?

הבת שלי נזקקה לטיפול שיניים יסודי, עבורו נדרש צילום מיוחד. היו לי שתי אפשרויות: האחת - לגשת למכון צילום הממוקם באזור שקט, והשנייה - לגשת למכון צילום שממוקם בקניון, בזמן שהוא הומה אנשים, באזור שמזמן מראות לא נקיים, ולשלם חמישים שקלים פחות.

אמרתי, שהנשמה שלנו שווה יותר מחמישים שקלים. נלך למכון שממוקם באזור השקט. הלכנו לשם, וכאשר נדרשנו לשלם, הוציאה אשתי את הסכום במזומן. "אם זה במזומן", אמרה הפקידה, "המחיר הוא חמישים שקלים פחות".

נדהמנו. בחרנו במקום הטוב יותר ולא הפסדנו כלום, רק הרווחנו. (יום שלישי פרשת וירא תשפ"ג, צהריים, סיפור 1, מס' סיפור 30618. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

דרך קיצור

נסעתי באוטובוס כדי להגיע לתחנה אחרת, שם היה עלי לעלות על אוטובוס שמגיע לתחנה בתדירות של שלוש שעות. בעוד אני נוסע, עלתה אישה לאוטובוס והתיישבה על ידי. בחסדי השם נזכרתי בעובדה שהיתה אצל ר' שלמה זלמן אויערבאך, שפעם בנוסעו באוטובוס עלתה אישה והתיישבה על המושב שלצידו. והוא, כדי שלא לפגוע באישה, ירד בתחנה הבאה. כך עשיתי, ואחרי שירדתי אמרתי לעצמי, שמי יודע אם אתפוס את האוטובוס. הרי אני ממש רחוק מהתחנה. התחלתי ללכת, ונזכרתי שמנקודה זו יש דרך קיצור לתחנה אחרת. ומיד, ברגע שהגעתי לאותה תחנה, הגיע לשם האוטובוס שבשבילו נסעתי. עכשיו גיליתי, שלו הייתי ממשיך עם האוטובוס כמו שתכננתי, הייתי מפסיד אותה. דווקא מפני שירדתי מוקדם יותר, הספקתי אותו וחסכתי זמן רב, ברוך השם!

(יום חמישי פרשת וירא תשפ"ג, לילה, סיפור 1, מס' סיפור 30647. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

בואו בשעריו של היכל הבטחון האדיר

חייגו לקו השגחה פרטית 02-3011300 הקישו 1 לאחר בחירת השפה

מעשירים את הנשמה,
וזוכים למנוחת נפש הנוטה

והאזינו לתוכן יקר מפי

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

מסופר, שהיא אצל מרן ה"חזון איש" שני אנשים שמעמד לעשות שידוך ביניהם - אבי הבת ואבי הנן. כל אחד מהם רצה, שהשני יתחייב על סכום גדול עבור נישוא ילדיהם. אחרי שיצאו מביתו, התבטא ה"חזון איש": הם הרי הולכים לבנות בית, והשם ישיעו עליהם את כל מה שצריך. והם מתוכננים ביניהם, כל אחד רצה שהשני יקבל את השפע שמשיעו השם. אף אחד אינו רוצה שהשפע יעבור דרכו. שאלתי: הרי אנו רואים שהרבה שידוכים נכשלים על ענייני כסף. ובזאת מה ש"חזון איש" אמר זו אמת. השאלה היא אם אנו שייכים לדרגה הזאת. איך אפשר להיות שייך לזה עד כדי כך, שאנחנו עושים שידוך כל אחד ירצה לתת, כדי שעל ידו יעבור השפע שהשם בנות? **שאלה מספר 54** ק"ש יי מנסים

זאת למודעי, שבהוראת למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו עשה לך רבי. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אף ורק כדי לרוב בידור בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד יישאל את רבו.

ביטחון ומידת טובות

הרב יוסף דושינסקי מחיפה והרב מני דרחי מרמת גן: בכדי להגיע למדרגה המסופרת בסיפור, צריכים להשתלם בשני עניינים שונים החופפים זה לזה. והם: האמונה והביטחון, ועבודת המידות. אמונה וביטחון - להיות בטוח שהשפע יגיע. עבודת המידות - נכונות לוותר ולא להיות אנוכי. בעבודה מתמדת, תוך עלייה דרגה אחרי דרגה, אפשר לזכות להגיע לידי כך.

הרב אהרון בייפוס מרכסים: הכלל במידת הביטחון הוא: כשיש שאלה - אין שאלה. כלומר, בעל ביטחון יודע מעצמו מה עליו לעשות ומה לא. כאשר מתחילים עם שאלות, סימן שעדיין חסר במידת הביטחון. וכשחסר במידת הביטחון, יש להתנהג על פי דרך הטבע. גם לעניינינו נכון כלל זה. אמנם "מעשה רב" זה נוגע לכל אחד. אם כלפי "עשה טוב" צריך להיות בעל מדרגה, ולקחת עול כספי יותר מכפי יכולתו, ולא כל אחד נמצא במדרגה זו. אך החלק של "סור מרע" נוגע לכל אחד ואחד, כלומר לא להיות קטנוני ולדייק בכל מיני דקדוקי עניות, אלא לנקוט במידת הוויתור, לוותר פה ושם, ולהאמין שלא מפסידים מכך.

ביטחון והשתדלות

הרב זאב אריה שטיגליץ מבני ברק והרב יחיאל הכהן יודביצקי ממודיעין עילית: כלל נקוט בידנו: "אין למדין הלכה מתוך מעשה". ובפרט שבמעשה זה חסרים לנו הרבה פרטים נחוצים, על אופי השידוך ועל הסכומים המדוברים. ולמעשה - שאלה זו אינה חורגת מכל שאלה במידת הביטחון. וכל אחד צריך לבחון את עצמו אם אכן הוא בעל ביטחון אמת, ובפרט כשמדובר מעבר לסכום המינימלי והנחוץ. וכבר מצינו לרבים שעשו כן ולא עלה בידם.

הרב שמואל צבי אידלברג מרכסים: בכלל יש לזכור, שהסיפור עם ה"חזון איש" אינו פוסט מעשית ההשתדלות הנחוצה. ומובאים בכמה וכמה מקומות דברי ה"חזון איש" בזה, שהורה להשתדל באופנים מסוימים גם בעניין צרכי נישואין.

ביטחון ואמונה

הרב מרדכי דוד נברוצקי מבית שמש והרב מרדכי גרינוולד מבית שמש: מצינו בחז"ל [מועד קטן יח:] שהוכיחו מהתורה, מהנביאים ומהכתובים, שמהשם אישה לאיש. ומצינו שדייקו בזה, מדוע דווקא בעניין זיווגו של אדם צריך הוכחה שמהשם הוא, שהרי הכול הוא מאת השם ולא רק זה. אלא התשובה לכך, כי בכל ענייני העולם הנהגת השם מוסתרת בדרכי הטבע, אך לא כן בענייני שידוכים, שבהם רואים את יד השם בעיניים. והנה מדי יום ביומו אנו רואים את הפלא הזה, שהקב"ה מזמין את צורכי הנישואין אף לעניים מרודים. ובכלל, הילדים הם מתנת אלוקים, והכסף גם הוא מוקצב מלמעלה. בהתבוננות מתמדת בעניין זה, נוכל בקל להגיע לידי אמונה, ולזכות לראות עין בעין את השפע האלוהי היורד בעת נישואי הילדים, ומשכך בוודאי יהיה חפצו לזכות להיות הצינור המשפיע.

שאלה לעלון 105

רציתי לשאול: איך גורמים שהתפילה על הפרנסה תהיה בעינינו, לא פחות חשובה ואף יותר, מההליכה לעבודה? הרי השם נותן פרנסה, וההשתדלות לא קשורה, ובכל זאת האדם מטבעו מוכן להשקיע הרבה שעות בעבודה [כשכל המוטיבציה שלו היא הצורך שלו בכסף], ובתפילה קשה להשקיע כוחות, על אף שבוודאי זה נדרש.

י"ש מביתר עילית

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-3011-300 5x3 שלוחה (לאחר בחירת השפה) | [מגן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם מלא ושמע עיר יום ראשון פרשת מקץ. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

מעולם לא ידעתי שאני מוקף בחסדים כה רבים מאת ה', עד שגיליתי את הקו הנפלא, "קו השגחה פרטית". פתאום אני מגלה בכל רגע ורגע חסדים גלויים, ובכל צעד ושעל - חסד ה' תודה לכם.

מצד המקילים

הבחנו שבגנו של התינוק הקטן שלנו, יש משהו מורו. פנינו לרופא, והוא אמר שזה מדאיג, והפנה אותנו לרופא מומחה. גם הרופא השני התריע שהדבר מחשיד מאוד, והפנה אותנו לבדיקה מיוחדת. בתוך כל הלחץ הזה, התחוקתי באמונה, והבטחתי תרומה להצפת העלוניו במספר בתי נכסיות, לרפואת בני. בחסדי השם, בסופו של דבר התברר שהכול תקין. מצרף כעת תרומה נוספת, שהבטחתי כהודיה לה'.

מצד המתונים

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרוז אסתר וזוגי ארייז נועה בת סוליקה ויוצי"ח שיחיו שותפות בכל החיזוקים באמונה בכלל העולמי השגחה פרטית לזכות שמואל צבי בן יסל קענדל וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פעטיא בת מלכה וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים, משה בן מלכה

לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

הרה"ח ר' יוסף מאיר משינסקי שליט"א מרבי שיית חברים בקו השגחה פרטית לכבוד חתונת בתו.

עלוניים ל-40 בתי כנסת

רביטל בת גילה לזיווג הגון בקרוב, לע"נ ר' משה בן יעקב וטובה, ולזכות התורם לקניית דירה בקלות ובלי חובות.

לזכות משה חיים בן צפורה וב"ב להצלחה בלימוד התורה ופרנסה טובה.

לע"נ מינדל בת מירצא,

לרפואת ברוך שמואל בן לאה.

לפרנסה טובה ברווח בשפע ובנחת.

לעילוי נשמת שלמה בן מורי סלימן,

בריאות ועמחה לשרה בת רומיה.

להודות לדי' על כל החסדים ובפרט שמצאתי דירה אחרי הרבה זמן שלא מצאתי והבטחתי לתרום ובי"ה נועשתי.

בעילום שם לזיווג הגון.

בעילום שם לזרע של קיימא.

אלכסנדר בן רבקה לרפוי"ש בקרוב

קח גם אתה שותפות קבע בהצפת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הוזהר למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים
לאותי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פולס על שם
חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעוניינים להפיק את העלון מזמינים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00 ל-15:00

פיתח והעמיד לרשות כל שעות היממה מחזור אילם בסיד

משלוח העלוניו הידי לכל תשלום למפצים 250 עלונים והעלה

בתצוגת בקורות חלקה 20 א עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת ספורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

סוד השפע: שמחה ורוגע

- לבוא לתפילה מתוך הכנה. העצה לכך הוא הרוגע. מי שרגוע, יכול להתכונן היטב לפני התפילה. מי שחיי בחשבון ומכלכל את ביתו על פי דרך התורה, יודע היטב מה עומד לפניו, ומשכך הוא רגוע, ומתוך רוגע אפשר להתפלל היטב. לעומת זאת, כאשר הלחץ שולט, אין התפילה שגורה בפיו, ולבו בל עמו, ומה טעם יש לתפילה כזו. "ואתם אל תעצבו", אמר יוסף הצדיק בהפטירו: "כי למחיה שלחני אלוקים לפניכם". סוד המחיה טמון ביאל תעצבו": כאשר מרחיקים את העצבות, באה הפרנסה.

"והיית אך שמח" - סופי תיבות חת"ך. והוא השם היוצא מהפסוק "פותח את ידך". שם זהו המקור להשביע כל חי. על ידי השמחה מעוררים את השפע של הפרנסה.

לכלכלה נכונה מביאה לידי רוגע, הרוגע מביא לידי דבקות בה' ותפילה אליו, דבקות בה' מביאה לידי שמחה, והשמחה משפיעה פרנסה.

בבית מדרשו אנו מלמדים על הקשר בין המחיה והכלכלה לבין הדבקות בהש"ת. כאשר החיים הכלכליים מחושבים ומתנהלים על פי התורה, כך דבוקים יותר בה', מתוך אמונה וביטחון. אנו ממליצים, שכאשר מגיעים להוצאה חריגה, או כשיש דוחק בפרנסה - לפנות להש"ת ולהתחנן לפניו, והישועה תבוא. זאת היא העצה היעוצה, במקום לחפש פתרונות שרק יסבכו את העתיד. הרבה אנשים שואלים אותי, שהם עושים כך, הם מתפללים, אך לא נענים.

על המילים "בחרבי ובקשתי", מתרגם אונקלוס: "בצלותי ובבעותי", כלומר - בתפילתי. במילים אלה טמון סוד התפילה.

אמנם צריכים להבין את השייכות בין "חרב וקשתי" ל"תפילה". וביאר בזה הרה"ק מקוצק ז"ע, שהחבר והקשת, בעת מלחמה הן מועילות יותר, דווקא אחרי הכנה מראש של חידוד ומתיחה. כן הדבר בתפילה, שכשמגיעה אחרי הכנה ראויה, היא נענית. למדים אנו, שהעצה שהתפילה תהיה מקובלת היא

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)